

Tots a una veu

Tots a una veu, diu l'himne dels valencians i les valencianes, que la Generalitat, amb el Govern del Botànic presidit per Ximo Puig, va adoptar com a lema institucional ja fa més de cinc anys. En un dia com el de hui, 9 d'Octubre, la festa del País Valencià, convé, més que mai, recordar-lo. Tots a una veu vol dir que, des d'Orihuela a Vinaròs, compartim un mateix sentir. Una identitat plural però cohesionada. Una comunitat que es reconeix com un mateix tot, que té un llarg camí de passat, una història compartida, però també un horitzó de present i de futur. Un territori amb reptes comuns, oportunitats il·lusionants, cultura, enteniment i convivència.

Dic tot açò perquè no puc amagar la preocupació que, en els últims temps, m'està assaltant. Veig amb inquietud que alguns dels consensos sobre els que se sustenta el nostre marc de convivència que havíem aconseguit crear s'estan clivellant. Només espere que aquests debats irresponsables i estèrils, la majoria promoguts per Vox, blanquejats i tolerats pel Partit Popular, no siguen més que una cortina de fum, una estratègia -tot i que irresponsable i reproable- en el marc d'incertesa que vivim en l'àmbit del Govern central. Confie, per tant, que quan es resolga la inestabilitat en l'àmbit nacional, puguem donar per tancats aquests debats que no beneficien ningú i només aconsegueixen polaritzar, trencar la cohesió social i la convivència. Perquè només persegueixen l'enfrontament, intentant imposar què significa ser valencià o valenciana, reduint la identitat valenciana a la visió sesgada i rànica que alguns tenen del nostre territori.

Espere que, una vegada tinguem Govern en Espanya, es relaxen, deixen de pensar només en el vot, que es la única cosa que han fet en els últims temps, i es fiquen a treballar en el nou Consell de la Generalitat pels problemes reals dels valencians i les valencianes. Perquè d'això depén que perdem el tren del progrés i la modernitat.

Vivim en un món VUCA -volàtil, incert, complex i ambigu, en les sigles en anglés- en el qual necessitem, més que mai, un espai de convivència i de diàleg que ens permeta enfrontar amb millor garantia els reptes socials, econòmics i culturals que ens depara el futur. Un punt de trobada comú que ens cohesione i ens faça

avançar junts, tots a una veu, per a no deixar passar les enormes oportunitats que tenim per davant. En aquest món VUCA, no ens podem permetre de cap de les maneres mirar-nos contínuament el melic per a alimentar enfrontaments estèrils.

En el 9 d'Octubre, dia de la Comunitat Valencià, vull fer una crida a recuperar aquest marc de convivència, a treballar per tancar les clivelles en lloc d'obrir-ne de noves. A trobar aquest lloc compartit de diàleg i de concòrdia en el qual els valencians i les valencianes hem demostrat sempre que tenim un enorme potencial per a avançar cap a un futur d'oportunitats i progrés. Junts i juntes, tots a una veu, fent gran un país on no sobra ningú.